

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันหยุดสัปดาห์ที่ 15 สิงหาคม พ.ศ.2562

คอลัมน์รายงานพิเศษ : เกาะติด...แผนแก้ปัญหาลุ่มน้ำซียังยืน

ลุ่มน้ำซีเป็น 1 ใน 22 ลุ่มน้ำหลักของประเทศอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่ลุ่มน้ำรวมมากกว่า 49,000 ตารางกิโลเมตร หรือมากกว่า 30 ล้านไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขต 14 จังหวัด มีลุ่มน้ำซีเป็นแม่น้ำสายหลักของลุ่มน้ำ และมีลุ่มน้ำสาขาสำคัญ เช่น ลุ่มน้ำพรม ลุ่มน้ำพอง ลุ่มน้ำเซียว ลุ่มน้ำลำปาว และลุ่มน้ำยัง

การพัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำซีนั้น แม้ที่ผ่านมาจะมีการพัฒนาโครงการขนาดใหญ่แล้วหลายแห่ง แต่พื้นที่ที่พัฒนาดังกล่าวจะอยู่ตอนกลางของลุ่มน้ำเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การใช้ประโยชน์จากน้ำในลุ่มน้ำซีไม่เต็มศักยภาพเท่าที่ควร อีกทั้ง ยังประสบปัญหาอุทกภัย และภัยแล้งเป็นประจำ โดยปัญหาอุทกภัยลุ่มน้ำนี้แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คืออุทกภัยบริเวณลุ่มน้ำตอนบนและลุ่มน้ำสาขาต่างๆ เกิดจากฝนตกหนักน้ำป่าไหลหลากจากต้นน้ำลงมาจนลุ่มน้ำสายหลักระบายน้ำไม่ทัน ประกอบกับมีสิ่งกีดขวางกั้นเส้นทางคมนาคมขวางลำน้ำ และมีอาคารระบายน้ำไม่เพียงพอ อีกลักษณะหนึ่ง เป็นอุทกภัยที่เกิดในพื้นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำสายหลักต้นเขิน ไม่สามารถระบายน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นายทองเปลว กองจันทร์ อธิบดีกรมชลประทาน เปิดเผยว่า การแก้ปัญหาลุ่มน้ำซีให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต้องแก้ไขเชิงพื้นที่เป็นระบบ หรือ **Area based** ทั้งลุ่มน้ำ โดยต้องก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ในพื้นที่ตอนบนของลุ่มน้ำซี และลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญก่อสร้างระบบส่งน้ำและสูบน้ำ เพื่อกระจายน้ำให้พื้นที่ประสบภัยแล้ง ปรับปรุงประสิทธิภาพการระบายน้ำ และกักเก็บน้ำในลุ่มน้ำสายหลัก ปรับปรุงสิ่งกีดขวางทางน้ำ ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินเขตตัวเมืองป้องกันการบุกรุกกล้าแนวลุ่มน้ำสาธารณะ อนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำ และขุดสระประจำไร่นาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

อธิบดีกรมชลประทานกล่าวต่อว่า แหล่งใช้น้ำหลักของประชาชนและเกษตรกรในจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และยโสธร คือลุ่มน้ำซีและหนองน้ำสาธารณะที่กระจายอยู่โดยรอบ ซึ่งมักประสบปัญหาน้ำล้นตลิ่งช่วงน้ำหลาก และน้ำแห้งขอดช่วงฤดูแล้ง ดังนั้น ที่ผ่านมากกรมชลประทานพัฒนาปรับปรุงแก้มลิงพร้อมอาคารประกอบเพื่อเพิ่มปริมาณเก็บน้ำไปแล้ว 138 แห่ง เก็บน้ำได้ 136 ล้านลบ.ม. พื้นที่รับประโยชน์ถึง 113,236 ไร่

อย่างไรก็ตาม จากการลงพื้นที่สำรวจพบว่า ยังมีหนองน้ำสาธารณะและแก้มลิงกระจายอยู่สองฝั่งลำน้ำซีอีกมากกว่า 100 แห่ง ที่สามารถพัฒนาเพิ่มจุให้เต็มศักยภาพ โดยภายในปี 2565 สำนักงานชลประทานที่ 6 และ 7 จะเข้าพัฒนาแก้มลิงพร้อมอาคารประกอบอีก 129 แห่ง เก็บน้ำได้เต็มศักยภาพรวม 257.96 ล้านลบ.ม. พื้นที่รับประโยชน์ 171,583 ไร่

นอกจากความพยายามพัฒนาแหล่งเก็บน้ำเดิมแล้ว กรมชลประทานยังมีการพัฒนาแหล่งเก็บน้ำใหม่ตามแผนงานที่วางไว้ควบคู่ไปด้วย โดยปี 2562 ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ 3 แห่ง อยู่ใน จ.ชัยภูมิทั้งหมดคือ อ่างเก็บน้ำลำสะพุงอ.หนองบัวแดง อ่างเก็บน้ำลำน้ำชี อ.บ้านเขว้า และอ่างเก็บน้ำโป่งขุนเพชร อ.หนองบัวระเหว กักเก็บน้ำได้รวม 160 ล้านลบ.ม. มีพื้นที่ได้รับประโยชน์ 127,000 ไร่ นอกจากนี้ตั้งแต่ปี 2562-2565 จะสร้างอ่างเก็บน้ำในจ.ชัยภูมิ อีก 3 แห่ง เช่นกัน ได้แก่ อ่างเก็บน้ำพระอาจารย์จื่อ อ่างเก็บน้ำห้วยจอมแก้ว และอ่างเก็บน้ำลำเจียก ความจุรวมกันประมาณ 74 ล้านลบ.ม. เพิ่มพื้นที่รับประโยชน์ได้ 49,000 ไร่

“สภาพลำน้ำซีตั้งแต่ต้นน้ำ จ.ชัยภูมิ ลงมามีความลาดชันสูง น้ำไหลแรงจนมาเข้าเขต จ.ขอนแก่น ไหลต่อลงไป จ.มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ไปจนถึงยโสธร และบรรจบกับแม่น้ำมูลที่ จ.อุบลราชธานี ความยาวถึง 1,047 กิโลเมตร ตลอดลำน้ำมีแหล่งเก็บน้ำช่วยชะลอน้ำอยู่บ้าง แต่ไม่มากพอและหลายแห่งตื้นเขิน จึงต้องวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำตั้งแต่ต้นถึงปลายน้ำ เพื่อความมั่นคงในเรื่องน้ำให้ลุ่มน้ำซี” อธิบดีกรมชลประทานกล่าวในที่สุด

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 15 สิงหาคม พ.ศ.2562

หนอนผีเสื้อชอนใบมะเขือเทศ เตรียมรับมือก่อนโอบเข้าไทย

นางสาวเสริมสุข สลักเพชร อธิบดีกรมวิชาการเกษตร เผยว่า หนอนผีเสื้อชอนใบมะเขือเทศ แมลงศัตรูพืชที่สร้างความเสียหายต่อพืชวงศ์มะเขือ เช่น มะเขือเทศ มะเขือ มันฝรั่ง พริก ยาสูบ รวมทั้งวงศ์ถั่ว และกะหล่ำ ทำให้ผลผลิตลดลงถึง 90% ทั้งในทวีปอเมริกาใต้และยุโรป ปัจจุบันมีรายงานพบการระบาดในทวีปเอเชียแล้ว

“เพื่อป้องกันการแพร่กระจายทำลายพืชเศรษฐกิจของประเทศ กรมวิชาการเกษตรได้สั่งการให้ด่านตรวจพืชเฝ้าระวังและตรวจสอบผลผลิตเกษตรกร เนื่องจากมีความเสี่ยงสูงที่แมลงชนิดนี้จะเล็ดลอดติดเข้ามากับผลผลิตและแพร่ระบาดภายในประเทศไทยได้ รวมทั้งได้สั่งห้ามไม่ให้นำเข้ามามะเขือเทศเข้ามาภายในประเทศแล้ว”

นอกจากนั้น อธิบดีกรมวิชาการเกษตรยังได้แนะวิธีป้องกันและกำจัด เพื่อเตรียมพร้อมรับมือหากมีการแพร่ระบาดของหนอนผีเสื้อชอนใบมะเขือเทศเข้ามาภายในประเทศดังนี้

สำหรับ โรงเรือนผลิตกล้ามะเขือเทศ ควรใช้วัสดุปลูกที่ปราศจากดักแด้ของหนอนผีเสื้อชอนใบมะเขือเทศ และตรวจการทำลายโดยสำรวจร่องรอยการทำลายบนใบและยอดมะเขือเทศ ติดตั้งกับดักฟีโรโมนเพื่อดักจับตัวเต็มวัยเพศผู้ หากตรวจพบผีเสื้อหรือการทำลายของหนอนผีเสื้อชอนใบมะเขือเทศ ให้ป้องกันกำจัดโดยใช้สารกำจัดแมลงตามคำแนะนำ สารสไปนีโทแรม 12% SC, สารอิมามิกติน เบนโซเอต 1.92% EC, สารคลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC, สารลูเฟนนูรอน 5% EC, สารอินดอกซาคาร์บ 15% EC, สารคลอแรนทรานิลิโพรล และทำความสะอาดโรงเรือน เก็บเศษซากพืชที่ถูกทำลายไปเผาหรือฝังในดิน

ส่วนในแปลงปลูกมะเขือเทศ ให้สำรวจประชากรของผีเสื้อหนอนชอนใบมะเขือเทศด้วยกับดักฟีโรโมน ก่อนปลูก 2 สัปดาห์ ให้ไถพลิกดินก่อนปลูกเพื่อกำจัดดักแด้ในดิน ใช้ต้นกล้าปราศจากหนอนผีเสื้อชอนใบ

มะเขือเทศ หลังปลูกหากพบการทำลาย ให้ติดกับดักฟีโรโมนดัก
จับตัวเต็มวัยเพศผู้เพื่อลดประชากรผีเสื้อหนอนชอนใบมะเขือเทศ
และพ่นสารชนิดเดียวกับที่แนะนำให้ใช้ในโรงเรือน ฉีดพ่นทุก 5-
7 วัน ติดต่อกัน 2-3 ครั้ง โดยใช้กลุ่มสารสลับกันอย่างน้อย 2
กลุ่ม ใน 1 รอบวงจรชีวิต (30 วัน) รวมทั้งเว้นระยะไม่ใช้สาร
กลุ่มเดิมในรอบวงจรชีวิตถัดไป

พร้อมกันนี้กรมวิชาการเกษตรได้เปิดสายด่วนเฝ้าระวังหนอนผีเสื้อชอนใบมะเขือเทศ หากสำรวจพบ
แปลงมะเขือเทศมีลักษณะการเข้าทำลายดังกล่าว สามารถแจ้งได้ที่ 06-1415-2517